

REGERINGSRÄTTEN

RR RÄTTSFALL

Fastighetsskatt: väg- och vattenbyggnadsstyrelsens grustag som använts i vägunderhållets tjänst.

Besvär av Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen angående fastighetstaxering år 1957. — Fastighets PN upptog i fastighetslängden för D. kommun den Kronan tillhöriga fastigheten Lajksjö 176 med taxeringsvärde såsom annan fastighet av 1.500 kr markvärde. — Hos KR yrkade styrelsen, att fastigheten måtte undantagas från skatteplikt, och anförde: Fastigheten som var ett grustag innehöll jordblandat grus, som inte kunde användas av vederbörande vägförvaltning såsom väggrus. Någon försäljning av grus från fastigheten hade icke företagits. Sedan år 1952 hade fastigheten på grund av sitt mindervärdiga material inte heller använts för tagande av fyllnadsmaterial. Den utnyttjades i stället som uppplagsplats för tomat efter klorkalcium, som använts i vägunderhållet. Sistnämnda nyttjande motiverade enligt styrelsen, att fastigheten borde undantagas från skatteplikt jämlikt bestämmelsen i 5 § 2 mom. KL. — KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 21/2 1961.)

Fastighetsskatt: lärarbostad utom skolområdet.

Besvär av Kumla landskommun angående fastighetstaxering år 1956. — PN upptog fastigheten Sannahed 1919, in-

rymmande lärarbostad, såsom skattepliktig fastighet med taxeringsvärde såsom annan fastighet av 25.000 kr. — Hos KR yrkade kommunen, att fastigheten måtte undantagas från skatteplikt, enär den utgjorde en oskiljaktig del av Sannaheds skola, för vilken skatteplikt icke förelåg. — TI bestred bifall till kommunens talan och anförde, att fastigheten icke var belägen inom skolområdet utan på ett avstånd av 225 meter från detta. Mellan skolområdet och lärarbostaden gick en större väg. — KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 21/2 1961.)

Traktor i stället för hästar.

Besvär av agronomie doktorn K. angående inkomsttaxering år 1955. — K. yrkade avdrag för hela inköpskostnaden, 18.415 kr, för en under år 1954 anskaffad traktor under uppgift att traktorn ersatt nio under åren 1950—1954 avyttrade hästar. PN medgav avdrag i sådant hänseende med 10.000 kr, motsvarande beräknad återanskaffningskostnad för fem hästar, vilka sålts åren 1953 och 1954. — KR: ej bifall. — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 31/1 1961.)

Anm.: Jämför t. ex. RÅ 1953 not 1100 och 1959 not 1202 (Skattenytt 1960 s. 34).

Häst som ersatt traktor.

Besvär av lantbrukaren S. angående inkomsttaxering år 1955. — S. tillträdde sin

jordbruksfastighet år 1943 och övertog i samband därmed inventariebeståndet å fastigheten, i vilket ingick en traktor och sex hästar. Då inköpet utgjorde nyuppsättning, yrkade han ej avdrag för inköpskostnaden. År 1951 köpte S. ytterligare en traktor, för vilken avdrag ej heller yrkades. S. uppgav att han undan för undan nödgats avyttra hästarna, ej minst med hänsyn till bristen på arbetskraft inom jordbruket. Före år 1954 hade han sålunda sålt tre hästar. Likviderna hade uppgivits till beskattning. Under 1954 hade S. sålt ytterligare en häst, varefter han hade endast två hästar kvar. — PN och KR beskattade S. för likviden, 1.500 kr. RR: ej ändring. (RR:s utslag den 31/1 1961.)

Anm.: Tillräckligt nära samband ansågs tydligen ej föreligga mellan avyttringen av den ifrågavarande hästen och de tidigare anskaffade traktorerna.

Avskrivningsunderlaget beträffande värdeminskning av byggnad å annan fastighet.

Besvär av Fastighets AB L. angående inkomsttaxering år 1955. — Bolaget ägde en fastighet i G., vilken var uthyrd till en bilfirma, som där hade utställnings- och kontorslokaler samt reparationsverkstäder och garage. — I sin deklaration tillgodo förde sig bolaget vid beräkning av sin inkomst av berörda fastighet (annan fastighet) avdrag för värdeminskning av byggnad med — liksom tidigare år — 2,5 % av det taxerade byggnadsvärdet 2.570.000 kr eller med 64.250 kr. — KR medgav, på yrkande av TI, värdeminskningsavdrag efter allenast 2 % av ett anskaffningsvärde å byggnaden av 2.097.210 kr eller med 41.944 kr. — Hos RR yrkade bolaget att avdraget måtte beräknas enligt dekla-

rationen men bestred i och för sig inte riktigheten av det angivna anskaffningsvärdet. — RR fann sådana omständigheter icke föreligga att vid värdeminskningsavdragets beräkning å byggnaden skulle sättas annat värde än bolaget yrkat eller det under beskattningsåret gällande taxeringsvärdet 2.570.000 kr, men att bolaget icke kunde anses berättigat till högre värdeminskningsavdrag än 2 % å ovan nämnda värde eller 51.400 kr. (RR:s utslag den 21/2 1961.)

Anm.: Bolaget medgavs alltså här att få beräkna värdeminskningsavdrag på det högre taxerade byggnadsvärdet, oavsett att anskaffningsvärdets riktighet inte bestritts. Jämför Skattenytt 1960 s. 107.

Skattskyldighet för inkomst som överlåtit till eget bolag.

Besvär av direktören W. angående inkomsttaxering år 1955. — W. hade år 1952 med ett bolag, vari han var intressent och verkställande direktör träffat avtal om att han utöver sin lön från bolaget skulle såsom ersättning för sin medverkan vid vissa konstruktionsarbeten under 10 års tid erhålla royalty med högst 36.000 kr per år. Detta avtal hade W. på oförändrade villkor överlåtit till ett av honom helägt aktiebolag. — PN beskattade W. för ett av sistnämnda bolag enligt avtalet uppuret belopp av 36.000 kr. — KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 8/2 1961.)

Tillskott från aktieägare: skatteplikt eller ej?

Besvär av AB Umeforsen angående inkomsttaxering år 1955. — Bolaget, vars aktier ägs av Vattenfallsstyrelsen och Umeå stad, beskattades av PN för ett belopp av 12.135 kr, som tillskjutits av aktie-

ägarna och som motsvarade bolaget påförd fastighetsskatt. — Hos KR yrkade bolaget undanröjande av beskattningen, enär tillskottet, som lämnats för att täcka eljest uppkommande förlust i bolagets verksamhet, icke kunde anses utgöra skattepliktig intäkt för bolaget samt vore att jämställa med tillskott enligt 142 § aktiebolagslagen, då aktiekapitalet till $\frac{2}{3}$ eller den mindre del som kunde vara föreskriven i bolagsordningen gått förlorat. Här emot invändes, att tillskottet vore att betrakta som omkostnadsbidrag eller bidrag från stat och kommun av skattepliktig natur. — KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 8/2 1961.)

Skattskyldighet för inkomst av såld fastighet vid antedaterad tillträdesdag.

Besvär av Byggnadsföreningen De Tio u. p. a. angående inkomsttaxering år 1955. — Enligt ett den 15/11 1954 dagtecknat avtal hade föreningen sålt två fastigheter. Därvid bestämdes att tillträdet till fastigheterna i avräkningshänseende skulle anses ha ägt rum den 1/1 1954. — I sin år 1955 avgivna deklaration upptog föreningen icke någon inkomst av fastigheten (under det att köparen i sin deklaration upptagit inkomst av fastigheterna för hela år 1954). — PN beskattade föreningen för inkomst av fastigheterna för tiden 1/1 —den 15/11 1954. — KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 21/2 1961.)

Anm.: Till intäkt av annan fastighet skall enligt 24 § KL hänföras vad av fastighet här i riket . . . kommit ägaren tillgodo.

Fri telefon i tjänsten.

Besvär av TI angående landsfiskalen B:s inkomsttaxering år 1954. — PN be-

skattade B. för 65 kr, utgörande hälften av vad B. uppburit i ersättning från statsverket för kostnaden för telefon i hans bostad. B. framhöll, att abonnemangsavgiften för bostadstelefonen under 1953 utgått efter abonnemangsklass 4, motsvarande 3.500 samtal per år eller med 264 kr. Då av sammanlagda antalet samtal med säkerhet mer än 1.200 samtal, vilka motsvarade den abonnemangsklass, för vilken ersättning av statsmedel utginge, utgjorde tjänstesamtal, vore telefonen ej att betrakta såsom en förmån utan som en ersättning för en av tjänsten föranledd utgift. — TO anförde, att B. på grund av att han icke bodde i anslutning till tjänstelokalerna syntes mer än normalt ha utnyttjat bostadstelefonen för tjänstesamtal. — KR fann ersättningen jämlikt 32 § 3 mom. KL utgöra icke skattepliktig intäkt. — RR lämnade TI:s besvär utan bifall, enär med hänsyn till vad B. i målet upplyst den uppburna ersättningen icke kunde anses ha för honom innefattat skattepliktig förmån. (RR:s utslag den 14/2 1961.)

Anm.: Enligt RR:s utslag den 6/12 1960 beskattades landsfiskalen A. för förmån av fri telefon med 130 kr.

Fördyrade levnadskostnader vid fast anställning å annan ort än hemorten.

Besvär av direktören S. angående inkomsttaxering åren 1954—1956. — S., född 1894 och gift, var bosatt och mantalsskriven å en honom tillhörig jordbruksfastighet i trakten av Strängnäs med taxeringsvärde av 230.400 kr. S. drev själv jordbruket å fastigheten. Samtidigt innehade han tjänst hos två bolag i Stockholm. I det ena företaget var han kontorschef. Jordbruket lämnade åren 1953 och 1954 underskott å 7.149 kr resp. 4.865 kr samt år 1955 en nettointäkt av 5.138 kr.

Löneförmånerna från de båda bolagen utgjorde under åren 1953—1955 resp. 34.902 kr, 36.000 kr och 25.000 kr. — För att sköta tjänsterna i Stockholm hade S. enligt uppgift rest dit 30 gånger vardera året 1953 och 1954 samt 31 gånger år 1955. Därvid hade han vistats i Stockholm resp. 120, 150 och 152 dagar. Han förhyrde där en lägenhet om ett rum och kök, där jämväl hustrun tidvis vistades och där makarna då hade gemensamt hushåll. — Vid beräkning av sin inkomst av tjänst yrkade S. avdrag vid vardera taxeringen för resor mellan hemmet och Stockholm med 2.100 kr, för hyra av lägenheten med 900 kr och för andra extra kostnader — huvudsakligen fördyrat kosthåll — på grund av vistelsen i Stockholm med 900 kr. — PN och KR medgav avdrag för resekostnader vid 1954 och 1955 års taxeringar med 1.440 kr samt vid 1956 års taxering med 1.600 kr men vägrade avdrag för hyra och övriga kostnader. — RR medgav avdrag vid vardera taxeringen med skäliga 2.500 kr, enär av handlingarna i målet framgick att S. varit bostatt i K. kommun och där drivit ett omfattande jordbruk, samtidigt som han vissa dagar fullgjort avlönat arbete i Stockholm och det med hänsyn härtill icke skäligt kunde ifrågasättas, att S. för utförande av arbetet i Stockholm skulle ha dit avflyttat samt han följaktligen varit berättigad att erhålla avdrag för de fördyrade levnadskostnader som varit föranledda av hans vistelse i Stockholm för arbetets utförande. (RR:s utslag den 15/2 1961; en ledamot: ej ändring.)

Anm.: Jämför RR:s utslag den 1/11 1960, Skattenytt denna årgång s. 146, ävensom Mutén samt Lars Lindquist i denna årgång s. 134 resp. s. 169.

Nedsatt skatteförmåga.

Besvär av kioskägaren L. angående inkomsttaxering år 1958. — L. — född 1902 och gift — redovisade nettointäkt av kioskrörelse med 16.000 kr och behållen förmögenhet av 11.000 kr, varav saldo enligt kapitalkonto 7.479 kr (ökning från föregående år) och dold reserv i varulagret 4.171 kr. L., som hade ett ben amputerat och bensår i andra benet och för protes, läkare och resor själv fått betala 2.015 kr under 1957, förvägrades avdrag för nedsatt skatteförmåga. (RR:s utslag den 8/2 1961.)

B. Besvär av jordbruksarbetaren G. angående inkomsttaxering år 1957. — G:s inkomst av tjänst uppgick till c:a 4.900 kr, hans förmögenhet till c:a 12.500 kr, varav en bostadsfastighet med taxeringsvärde av 6.000 kr och bankmedel å c:a 6.500 kr. Under beskattningsåret hade han ökat sin förmögenhet med 1.000 kr genom insättning å premiesparkonto. G. yrkade avdrag på grund av hustruns sjukdom med 500 kr. Till stöd för yrkandet anfördes, att hustrun under beskattningsåret lidit av struma och njursten samt genomgått två operationer. G. hade inte kunnat utföra något arbete under årets fyra första månader därför att han måst sköta hustrun i hemmet. — TI invände att G. icke visat att han haft några kostnader för hustruns sjukdom. PN vägrade avdrag. — KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 15/2 1961.)

Extraordinär besvärsmätt enligt 1956 års taxeringsförfordning.

Besvär av köpmannen I. angående inkomsttaxering år 1956. — I avsaknad av deklaration sköntaxerade TN I. för

30.000 kr inkomst av rörelse. I en den 14/1 1957 till PN inkommen skrift yrkade I. att taxeras enligt en vid skriften fogad självdeklaration, vilken upptog inkomst av rörelse till 17.165 kr. — PN beslöt att icke upptaga besvären till prövning, enär I. icke anfört någon i 123 § 2 mom. 1928 års taxeringsförordning omförmäld omständighet som kunde giva honom extraordinär besvärsmätt, och då skäl ej heller förelåg att pröva besvären enligt 3 mom. nämnda paragraf. — KR, varest I. fullföljde sin talan, upptog icke heller besvären till prövning, enär I. icke inom föreskriven tid hos PN fört talan mot ifrågasvarande taxering, som av PN lämnats utan ändring, samt någon omständighet, som kunde medföra rätt för I. att det oaktat hos KR föra talan mot taxeringen, icke förekommit. — Sedan I. överklagat hos RR, prövade RR jämlikt 100 § 1956 års taxeringsförordning samt övergångsbestämmelserna till samma förordning lagligt upptaga besvären till saklig prövning samt nedsatte inkomsten av rörelse till 18.400 kr. (RR:s utslag den 21/2 1961.)

Dödsbobefrielse.

Besvär av dödsboet efter H. angående befrielse från kvarstående skatt. H. påfördes kvarstående skatt enligt 1957 års taxering med 1.305 kr att erläggas med 653 kr under uppbördsterminen 6—13 mars 1958 och med 652 kr under uppbördsterminen 6—13 maj samma år. Genom beslut den 16/1 1958 hade den lokala skattemyndigheten medgivit H. anstånd med erläggande av nämnda skatt t. o. m. den 30/6 1958. — Sedan H. avlidit den 21/5 1958, anhöll dödsboet den 23/7 1958 hos PN om befrielse från skyldighet att erlægga nämnda kvarstående skatt. — PN avslog framställningen, enär skatten rätteligen skolat erläggas under uppbördstermin, som avslutats före dödsfallet, och det förhållandet, att den lokala skattemyndigheten medgivit anstånd med erläggande av skatten, icke kunde medföra rubbning härutinnan. — KR, varest dödsboet fullföljde sin talan, fann med hänsyn till innehållet i 75 § KL och 15 § förordningen om statlig inkomstskatt besvären icke lagligen kunna bifallas. — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 21/2 1961.)